

Prima instanță: Jud. Bălți
Jud. V. Pușcaș
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți:
S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz

ÎNCHEIERE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:	Tatiana Vieru
Judecători:	Oleg Sternioală Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cernenchi Vladimir,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „CET-Nord” către Cernenchi Vladimir privind încasarea datoriei,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Cernenchi Vladimir și menținută hotărârea Judecătorei
Bălți din 03 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 30 ianuarie 2006, Societatea pe Acțiuni „CET-Nord” s-a adresat cu cerere
de chemare în judecată către Cernenchi Vladimir privind încasarea datoriei pentru
energia termică.

În motivarea acțiunii a invocat că, lui Cernenchi Vladimir, în calitate de locuitor
al apartamentului nr. 100 din str. 1 Mai 7,,a”, mun. Bălți, i-a fost livrată energie
termică în perioada 01 noiembrie 2004 – 01 septembrie 2005, însă acesta nu a achitat
prețul serviciului acordat, acumulând datorie în sumă de 2300,43 lei (f.d.2).

La 01 martie 2006, Societatea pe Acțiuni „CET-Nord” a formulat cerere de
concretizare a cerințelor, solicitând încasarea de la Cernenchi Vladimir a datoriei
pentru energie termică livrată în perioada 01 octombrie 2004 – 01 septembrie 2005
în mărime totală de 2.384,33 lei (f.d.18).

La 28 martie 2006 Societatea pe Acțiuni „CET-Nord” a formulat cerere de
concretizare a cerințelor, solicitând încasarea de la Cernenchi Vladimir a datoriei

pentru energie termică livrată în perioada 01.02.2003-01.04.2005 în mărime totală de 5179,20 lei, invocând aceleași temeuri de fapt (f.d.28).

La 18 iulie 2007 Societatea pe Acțiuni „CET-Nord” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată suplimentară către Cernenchi Vladimir privind încasarea datoriei la energia termică livrată în perioada 01 octombrie 2005 – 01 aprilie 2007, încasarea cheltuielilor de judecată.

A explicat că, pârâtului i-a fost livrată energie termică în perioada 01 octombrie 2005 – 01 aprilie 2007, însă dânsul nu a achitat prețul serviciului acordat, acumulând datoria în sumă de 3797,62 lei (f.d.73).

La 26 iulie 2016 Societatea pe Acțiuni „CET-Nord” a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care solicită încasarea din contul pârâtului Cernenchi Vladimir a datoriei pentru energie termică livrată în perioada 01 februarie 2003 -01 aprilie 2005 în mărime de 5 179,20 lei, încasarea datoriei pentru energie termică livrată în perioada 01 octombrie 2005 – 01 aprilie 2007 în mărime de 3 797,62 lei, iar în total a sumei în mărime de 8 976,82 lei și taxa de stat în mărime de 270 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 03 noiembrie 2016 s-a admis acțiunea, s-a încasat din contul lui Cernenchi Vladimir în beneficul SA „CPT-Nord” datoria pentru serviciile prestate în sumă de 8976,82 lei pentru perioadele 01 februarie 2003 – 01 aprilie 2005 și 01 octombrie 2005 – 01 aprilie 2007, cheltuielile de judecată în sumă de 270 lei, iar în total suma de 9.246,82 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2017 s-a respins apelul declarat de Cernenchi Vladimir și s-a menținut hotărârea Judecătorei Bălți din 03 noiembrie 2016.

La 18 iulie 2017 Cernenchi Vladimir a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2017 și a hotărârii Judecătorei Bălți din 03 noiembrie 2016, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă integral acțiunea.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată au apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și au trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 25 aprilie 2017, expediată în adresa părților la 16 mai 2017 (f.d 22), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurent, lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2017 a fost depus la 18 iulie 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder

împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Cernenchi Vladimir nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Cernenchi Vladimir se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu